

Som jeg før sagde, paastonner jeg den Bestræbelse, der ligger i Lovforslaget fra den ærede Ministers Side for om muligt at opnaa højere Pris paa ferst Rød i Udlandet, navnlig i England. Men naar man sætter sin Opmærksomhed paa den højtærede Ministers Udtalelser ved Lovforslagets Forelæggelse, vil man se, at den højtærede Minister udtalte, at, hvis vi skulle naa et Maal, maa Udførselen ledes og kontrolleres fra nogle bestemte Steder. Er det da Meningen, at Regeringen vil tage, ikke alene Rødkontrollen, men ogsaa Ledelsen af Slagterierne i sin Haand, og er det Meningen, at der kun maa slagtes paa nogle bestemte Steder? I saa Fald griber man jo meget stærkt ind i det Forhold, som allerede er bragt til Veje, idet der jo ikke alene slagtes nu paa Slagterier, men der ogsaa er mange Slagtere, som slagte hist og her og affende Kreaturer, ikke alene for egen Regning, men ogsaa for Landboerne selv. Den ærede Minister udtalte ogsaa i sit Foredrag, at, naar Forholdene reguleres, naar der gribes noget ind i Forholdene og gives bedre Støtte der-til end hidtil, saaledes at Bestræbelserne for Rødudførsel ikke blive alt for tilfældige og spredte, og, naar man saa undgaar at afsende slet Rød, saa haaber Regeringen, at der skal opnaas et bedre Resultat. Det, jeg særlig lægger Vægt paa her, er, at der hdes en bedre Støtte fra Statens Side til Afsendelse af ferst Rød, og jeg før mit Vedkommende maa pointere, at jeg betragter det som en Nødhjælp. Saa længe der ikke er aabent for Udførsel af levende Kvæg, er det ikke nok, at der trædes hjælpende til, saaledes at man har Visshed for, at der bliver affendt friskt, sundt og godt Rød her fra Landet. Det er ikke nok, thi jeg tror nok, at Udviklingen gaar i den Retning, at man bestræber sig derfor, og at man er kommet noget bort fra at sende mindre godt Rød til Udlandet. Men det er, som sagt, ikke nok, og, naar der er udtalt af Ministeren, at der bør trædes mere hjælpende til, haaber jeg, at, hvis det viser sig, at denne Foranstaltning gør noget godt, Ministeren ogsaa vil træde hjælpende til ved Transporten af Rødet og Afsetningen af Rødet i Udlandet. Thi det er ikke mindre vigtigt, at Transporten foregaar paa en saadan Maade, at Rødet, jeg vil ikke sige, ikke bliver ødelagt, men ikke tager Skade paa Rejsen. Thi saaledes som Forholdet er nu i mange Skibe, er det alt andet end tilfredsstillende. Man kan ikke paa dette Punkt overse Forholdene, saaledes som man i sin Tid kunde ved Afsendelsen af levende Kvæg. Man kan vel nok se, hvorledes denne Foranstaltning vil

komme til at virke, nemlig ved at der bliver foretaget Syn forinden Afsendelsen af Rødet, og forinden det bliver transporteret paa Skibene, men der vil dog opstaa mange Vanskeligheder, som man ikke kan overse for Djeblikket. Derfor staar jeg for mit Vedkommende paa det Standpunkt, at jeg mener, man gør rettest i at indskrænke Lovens Variagthed f. Eks. til 2 Aar; thi saa kan man derefter rette, hvad der skal rettes, og er Loven, som den bør være, er der ikke andet at gøre end at forlænge den eller vedtage en varig Lov.

Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling i det høje Ting.

Rorsgaard: Det er lidt vanskeligt i disse Tider, hvor Bestræbelserne i den Grad ere rettede paa at støtte Landbruget, overhovedet at indlade sig paa nogen Kritik af det, der hdes os. Saa snart noget kommer under Skilt af at være Landbrugsinteresser, er man tilbøjelig til i disse Tider straks at gaa ind paa det, hvad det saa er, idet ingen vil have paa sin Samvittighed at forhindre noget, der kan støtte Landbruget. Jeg er imidlertid i Tvivl om, hvor vidt det altid er Landbrugets virkelige Interesse, der her føres frem under det Navn. Jeg tror, at hvis man vil undersøge, hvad der i en Kæffe af Aar er ydet herfra til Støtte for Landbruget, i hvert Fald under Foregivende af, at det skulde støtte Landbruget, saa er det muligt, at man kunde komme til det Resultat, at det var en dyr Hjælp, man har skaffet Landbruget. Der har i en Kæffe af Aar foreligget mange og store Sager, og de have alle sammen kostet meget betydeligt; vi ere allerede oppe paa Millionudgifter i saa Henseende, og det ikke alene een Gang for alle, men vi ere ogsaa inde paa meget store Udgifter til Stadighed, vi have faaet en hel Etat af Embedsmænd til at støtte Landbruget. Hvorvidt det i alle Henseender virkelig har fremmet Landbruget, kan der vistnok sættes nogle Spørgsmaalstegn ved.

Jeg har ogsaa nogen Tvivl over for det foreliggende Forslag. Jeg er vel opmærksom paa, at man i England fra de Steder, hvor man har gjort Forsøg med Indførsel af

Rettelse.

Sp. 959, R. 29 f. o.: „Prioritetsforandringen“, læs: „Prioritetsforbringin“.